

2e verantwoording 2010.

Geachte lezers,

De afgelopen periode was een zware periode voor de Stichting.

Orkaan kracht trof ons.

Tot onze grote schrik hebben we afscheid moeten nemen van een van onze kinderen.

Rinchen Dhondop 19 jaar, een ongeval maakte een einde aan zijn korte leven.

Net in Nederland met zijn 2 jongeren broers.

Een grote klap, het was een van onze kinderen en het is onwerkelijk.

Tevens moesten we afscheid nemen van onze Anneke, zij die al die tijd Karma geholpen heeft en voor mij een grote steun was.

Plots is haar leven ten einde, een zeer groot gemis.

Dan hebben we afscheid moeten nemen van onze penningmeester Nico, wat de reden daar voor is, weten wij nog steeds niet.

Dat is jammer, bijna 4 jaar is Nico in het dagelijkse bestuur een onderdeel geweest van steun en inzicht.

Gelukkig heeft Rene zijn taken overgenomen en gaf het geen grote problemen voor de Stichting.

Treurigheid waar we mee openen in dit verslag.

Maar er zijn ook mooie zaken voor bij gekomen,

Zoals onze Tashi Delek dag waar mijn wens in vervulling ging, een foto met al de kinderen.

Het was een koude maar gezellige dag met lekker eten.

Rinpoche was weer aanwezig en gezamenlijk hebben we weer een boompje geplant voor Rinchen.

Volgende jaar op hemelvaart dag de 3 Tashi Delek dag en het 5^e jaar van ons bestaan.

Met de hoop dat de kinderen (9) die we nog zoeken ook aanwezig kunnen zijn.

Gewoon gezellig samen eten samen praten.

Geen kosten van entree wat zeker belangrijk is dat geeft toegang voor iedereen die wil komen.

Zeker voor Tibetanen die verder weg wonen en het niet breed hebben.

Deze opzet maakt deelname mogelijk en daar houden wij van.

De Tibetaanse problematiek aangaande het ambtsbericht leeft voort.

Velen Tibetanen krijgen nu negatieve beslissingen.

Maar ook de Tibetanen in een buitenschuld procedure hebben het zeer moeilijk.

Daar gaat onze volgende actie dan ook over na het zoveelste kamer reces gaan we in September aandacht vragen voor dit onmenselijke probleem.

Met trots melden we ook hier dat het enkele Tibetaanse jongeren gelukt is nu een MBO niveau 3- 4 te gaan doen.

Dat klinkt simpel, maar is het niet, bureaucratisch gezien dan.

Eerst moet je de gemeente overtuigen van het feit dat een inburgering voor jongeren van 18+ geen arbeidsperspectief biedt, het maken van portfolio's, maatschappij kennis, het zet geen zoden aan de dijk.

Het taal niveau is te laag waardoor er geen toegang is naar een MBO opleiding.
Als je zover bent dat een gemeente dat inziet, dan is het volgende gevecht de jongeren de tijd te geven en dat ontbreekt vaak.
Er is geen speciale opleiding die jongeren fulltime bezig houdt zodat zij op NT2 niveau komen.
ISK scholen hebben de mogelijkheid niet om jongeren op te vangen als ze 18+ zijn.
Dus vallen ze terug die jongeren naar parttime scholing, en na een jaar moeten ze dan op niveau zijn.
Nou dat lukt natuurlijk niet, jongeren die nooit op school hebben gezeten, hebben even meer tijd nodig om op het MBO niveau van Nederland te komen.
Gemiddeld is dat 2 jaar.
Maar tja die tijd moet je bevechten, maar soms lukt het en zijn de vruchten zoet en dat is fijn voor de jongeren die zo kunnen participeren met perspectief op de toekomstige arbeidsmarkt.
Zo lukt het een paar op het droge te krijgen en moet je weer opnieuw beginnen voor anderen.
Maar opgeven zullen we niet doen, het is te belangrijk.

Het beroep dat Tibetanen op ons doen beslaat zo'n groot gebied van belastingen, naar uitkeringen naar verzekeringen naar scholingen naar het lezen van post ook dat doen we.
Naar het uitleggen van A tot Z.
Tijd rovend maar wel nodig.

Het is niet te zien maar we zijn als stichting daar gemiddeld zo'n 8 uur per dag mee bezig
Met uitschieters naar meer uren en soms als het iets mindere druk is gelukkig even vrij.
De bureaucratie eist zijn inzet.
Waar de stad Den Haag tot nu toe op nummer 1 staat.
Daar is bijna niet door te komen.
Tijd en inventiviteit is dan gevraagd en vooral doorzetten.
Maar als het lukt is de beloning er wel naar. (voor even en dan weer door)

Jammer is het nog altijd dat er geen samenwerking is,
Tussen de Tibetaanse gemeenschap en anderen enerzijds en ons anderzijds.
Waarom dat niet mogelijk is, is ons niet geheel duidelijk.
We zijn geen concurrenten van elkaar zeer zeker niet, ieder heeft zijn eigen werkterrein.
Maar toch wil het niet lukken en dat is jammer.
Want we zijn er van overtuigd dat samenwerking van Oost en West de weg is.
Wie weet komt dat nog wel eens?
Binnenkort spreken wij daar over met Tibetanen om te zien hoe we dit aan kunnen pakken.

Na bezoek van de belastingdienst bij onze stichting en een onderzoek kregen wij het goede nieuws dat we aan de nieuwe regels voldoen voor het behouden van onze ANBI status.
Dit geeft velen voordelen vooral voor u, u kunt uw gift opvoeren bij de aftrek posten van de belasting.

Geeft u wel eens geld of goederen aan een goed doel of een instelling? Dan doet u een gift.

Er zijn 2 soorten giften:

- gewone giften
- periodieke giften

Als u een gift doet, mag u die misschien aftrekken. Voor het aftrekken van gewone en periodieke giften gelden verschillende voorwaarden.

Een belangrijke voorwaarde voor het aftrekken van een gewone gift is dat u deze gift moet doen aan een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

Meer informatie kunt u vinden op de site van de belastingdienst.

Wij danken u voor uw financiële en morele steun, in deze economische bare tijden geen vanzelfsprekendheid.

Rest mij nog u een fijne zomer toe te wensen.

Nog een tip, bezoek u onze web shop binnenkort geheel vernieuwd, leuke items gemaakt door Tibetanen het andere verjaardagscadeau.

Met vriendelijke groet

Yolanda Simon voorzitter stichting Khorlo.